17/03/2024

Ο επικήδειος λόγος του Οικουμενικού Πατριάρχη για τον μακαριστό Πατριάρχη Βουλγαρίας Νεόφυτο

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος προέστη της νεκρωσίμου Ακολουθίας του Μακαριστού Μητροπολίτου Σόφιας και Πατριάρχη πάσης Βουλγαρίας κυρού Νεοφύτου, η οποία τελέστηκε το Σάββατο, 16 Μαρτίου 2024, το πρωί, στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Νιέφσκι Σόφιας, με την συμμετοχή της Ιεραρχίας της Εκκλησίας Βουλγαρίας και Αντιπροσώπων άλλων Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών.

Στον επικήδειο λόγο του ο Παναγιώτατος είπε:

Μακαριώτατε καὶ Ἱερώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν κατὰ τόπους ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Βάρνης καὶ Μεγάλης Πρεσλάβας κ. Ἰωάννη, Ἀντιπροέδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας καὶ λοιποὶ τιμιώτατοι Ἀδελφοὶ Ἱεράρχαι,

Ἐξοχώτατε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας κ. Ροῦμεν Ράντεφ,

Ἐξοχώτατε Πρωθυπουργὲ κ. Νικολάϊ Ντένκοφ καὶ λοιποὶ Ἐκλαμπρότατοι Ἄρχοντες τῆς Χώρας,

Τιμιώτατοι Ἐκπρόσωποι λοιπῶν Χριστιανικῶν Δογμάτων καὶ τῶν Θρησκειῶν,

Ἐξοχώτατοι Ἐκπρόσωποι τῶν ἐνταῦθα Διπλωματικῶν Ἀποστολῶν,

Εὐλαβέστατοι Κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ καὶ Ὁσιώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχαί,

Προσφιλέστατα τέκνα τῆς ἐν Σόφιᾳ καὶ πάσῃ τῇ Θεοσώστῳ Χώρᾳ τῆς Βουλγαρίας ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας!

“«Κατέπαυσεν Ιακώβ επιτάσσων τοις υιοίς αυτού και εξάρας τους πόδας αυτού επί την κλίνην εξέλιπεν και προσετέθη προς τον λαόν αυτού» (Γεν. 49, 33).

Το αυτό συνέβη ήδη και με τον νέον Ιακώβ του ευσεβούς Βουλγαρικού λαού, τον σεπτόν Πατριάρχην της Χάριτος κυρόν Νεό-φυτον, τον σεβάσμιον και πεφιλημένον ημίν Αδελφόν εν Κυρίω και Συλλειτουργόν, μετά από τετράμηνόν που εν τη νοσοκομειακή κλίνη εν ασθενεία σώματος κατάκλισιν! Ο από Φεβρουαρίου του 2013 σωτηρίου έτους τρίτος Πατριάρχης πάσης Βουλγαρίας μετά την ύψωσιν της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Χώρας εις Πατριαρχικήν περιωπήν και αξίαν, μετά Κύριλλον και Μάξιμον τους αοιδίμους Πρωθιεράρχας, ο από Επίσκοπος Λεύκης το πρώτον και Δοροστόλου και Τσερνόβου κατόπιν, και Ρούσε της Παραδουναβίας Μητροπολίτης τέως, συμπληρώσας ευόρκως ήμισυ περίπου αιώνος τιμίας εκκλησιαστικής διακονίας, επί είκοσι και οκτώ έτη θεοφιλώς αρχιερατεύσας και επί ενδεκαετίαν σεμνώς πατριαρχεύσας, εξεμέτρησεν ειρηνικώς το επί γης ζην, ευλογών μέχρι τέλους και νουθετών και επιστηρίζων ως φιλόστοργος πατήρ τα τέκνα του, και προσετέθη εις τους αοιδίμους προκατόχους του και τον εν ουρανίαις μοναίς εν χειρί Θεού αξιονόμαστον λαόν του! Πένθους ώρα, κατά το ανθρώπινον! Εκκλησιαστικόν και Εθνικόν πένθος διά την Βουλγαρίαν! Οδυνηρός ο σωματικός χωρισμός, σκληρά η ορφανία, μεγάλη η συγκίνησις! «Επί νεκρώ κλαύσον και κατάγαγε δάκρυα... και ποίησον το πένθος κατά την αξίαν αυτού», προτρέπει η Σοφία Σειράχ (22, 11 & 16-17). Πενθείτε οι απορφανισθέντες Βούλγαροι Ορθόδοξοι αδελφοί, η σεπτή Ιεραρχία, ο ευαγής Κλήρος, οι ευσεβείς Άρχοντες, οι οσιότροποι Μοναχοί και αι σεμνόταται Μοναχαί, η Θεολογική Σχολή

του Πανεπιστημίου της Σόφιας, της οποίος πρώτος Κοσμήτωρ διετέλεσε μετά την ανασύστασίν της, και οι ακαδημαικοί θεράποντες της Θεολογίας, οι μύσται της ιεράς εκκλησιαστικής μουσικής, της οποίας ο αοίδιμος ήτο σπουδαίος γνώστης και διδάσκαλος και ηδύμολπος εκτελεστής, οι ιατροί και νοσηλευταί της Στρατιωτικής Ιατρικής Ακαδημίας της Σόφιας, οι οποίοι τον διηκόνησαν μετ᾽ επιστήμης και ευλαβείας κατά την ασθένειάν του και εγένοντο μάρτυρες της ταλαιπωρίας, αλλά και της καρτερίας του, ο πιστός και χριστώνυμος λαός, οι πάντες! Αλλά, όχι μόνοι σας! Το πένθος και την λύπην σας συμμεριζόμεθα άπαντες οι Ορθόδοξοι, όσοι «την ευσέβειαν μίαν και την αυτήν ως μητέρα κοινήν έχομεν» (Αγ. Φιλόθεος Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως, ο Κόκκινος), και μάλιστα η καθ᾽ ημάς Αγία του Χριστού εν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλη Εκκλησία, η κοινή ημών και υμών πνευματική Μήτηρ και Τροφός! Και τούτο ακριβώς υπογραμμίζει η εν μέσω υμών παρουσία και συμπροσευχή εν τη ώρα ταύτη του ομιλούντος και της Συνοδείας ημών. Ήλθεν ο Οικουμενικός Πατριάρχης και πάλιν εις την Σόφιαν, όπως και κατά Νοέμβριον του 2012, ότε εκηδεύσαμεν τον εν ευλογίαις μακαριστόν Πατριάρχην Μάξιμον, διά να πενθήση και αύθις μαζί σας, να προσευχηθή μαζί σας και διά να τιμήση πρεπόντως τον αποιχόμενον αξιόθεον πνευματικόν Πατέρα σας, «κατά την αξίαν αυτού»! Ήλθε διά να αποθέση επί του σεπτού σκηνώματος του αγίου Αδελφού τα άνθη της αγάπης και της τιμής του Οικουμενικού Πατριαρχείου και να του αποδώση τον τελευταίον ασπασμόν, εν ειρήνη και ομονοία και να στηρίξη φιλαδέλφως πάντας υμάς!

Αλλά, προς Θεού!, αδελφοί και τέκνα, το πένθος ημών δεν πρέπει να είναι ανήκεστον και πανόδυρτον, όπως των λοιπών, των μη εχόντων ελπίδα! Άνθρωπον του Θεού προπέμπομεν, εν συνεπεία πίστεως αφιερώσαντα όλον τον βίον του εις τον Νικητήν του Θανάτου Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν και εις την διακονίαν της Εκκλησίας Του! Επίσκοπον αγάπης κηδεύομεν, των Αποστόλων διάδοχον, μάρτυρα και κήρυκα της Αναστάσεως, ως εκείνοι! Ύπνος και κοίμησις εν Χριστώ, τω αιωνίως ζώντι Θεώ, είναι η έξοδός του και φωτεινή μετάβασις εκ των λυπηρών επί τα θυμηδέστερα και εκ των προσκαίρων προς τα αιώνια, εκ των κόπων και αγώνων επί τα άθλα και τους στεφάνους τους αμαραντίνους! Θαρσείτε και δοξάσατε επί πάσι τον Θεόν, τον Κύριον της Ζωής!"

Στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στην πολυετή γνωριμία του με τον μακαριστό Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Βουλγαρίας.

"Εγνωρίσαμεν τον μακάριον άνδρα προσωπικώς από πολλών ετών και εξετιμήσαμεν την σεμνότητα, την πραότητα και μειλιχιότητα, την ευγένειαν και γλυκύτητα του χαρακτήρος και της μορφής του, την πιστότητά του εις την αγίαν Ορθόδοξον Πίστιν και πατρώαν ημών Παράδοσιν, την αγάπην του διά την Εκκλησίαν, τον σεβασμόν του προς τα ιερά και όσια της θεοτεύκτου Ολκάδος, την αγάπην του διά την γενέθλιον γην της Βουλγαρίας, την ευλάβειάν του προς την

Μητέρα Εκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως! Έχαιρε παρ᾽ ημίν πολλής αγάπης! Ερχόμενος ως Μητροπολίτης Ρούσε εις το Φανάριον μας έδωκε την χαράν της λειτουργικής συμμετοχής του εις τον Εσπερινόν της Αγάπης εν τω πανσέπτω Πατριαρχικώ Ναώ. Συνειργάσθη αγαστώς, ως Μητροπολίτης ακόμη, κατά την εν Σαμπεζύ της Γενεύης Δ΄ Προσυνοδικήν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν κατ᾽ Ιούνιον του 2009. Ως Πατριάρχης πλέον Βουλγαρίας μετέσχε της Ιεράς Συνάξεως των Προκαθημένων των Αγιωτάτων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών το πρώτον εν Κωνσταντινουπόλει τον Μάρτιον του 2014 και του επιστέψαντος τας εργασίας αυτής λαμπρού Πρωθιεραρχικού Συλλειτούργου εις τον πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν του Αγίου Γεωργίου κατά την Κυριακήν της Ορθοδοξίας, 9ην Μαρτίου. Αλλά και της μετά διετίαν συγκληθείσης ομοίας ιεράς Συνάξεως των Προκαθημένων εις το ημέτερον Πατριαρχικόν Κέντρον του Σαμπεζύ, συνυπέγραψε δε και εκθύμως τας σχετικάς κοινάς αποφάσεις. Δεν μας έδωκεν όμως, δυστυχώς, την ευλογίαν της παρουσίας και ενεργού συμμετοχής αυτού και της προσφιλεστάτης Εκκλησίας της Βουλγαρίας, παρά τα κοινώς τότε αποφασισθέντα, εις την εν Κρήτη, μετά πεντάμηνον, συνελθούσαν Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Τον Ιανουάριον του 2018 εχάρημεν μεγάλως, υποδεξάμενοι αυτόν και την τιμίαν Συνοδείαν του εις την Βασιλεύουσαν διά να τελέσωμεν τα θυρανοίξια του εκ βάθρων αναστηλωθέντος, ανακαινισθέντος και εξωραισθέντος ιερού Ναού του Αγίου Πρωτομάρτυρος και Αρχιδιακόνου Στεφάνου εν Φαναρίω, παρουσία του Εξοχωτάτου Προέδρου της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Ερντογάν και των τότε Πρωθυπουργών της Τουρκίας και της Βουλγαρίας. Η επακολουθήσασα υποδοχή του εις το Σεπτόν Κέντρον και η αδελφική μας συνάντησις και συνεργασία αφήκεν εις όλους αύραν αγιοπνευματικής χαράς, ειρήνης και αγαλλιάσεως.”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης σημείωσε:

“Το φιλειρηνικόν χριστιανικόν ήθος του προπεμπομένου μακαρίου Πατριάρχου υπεγραμμίσθη ζωηρώς και διά του επί τη τελευταία εορτή των Θεοφανείων εκ κλίνης ασθενείας Μηνύματός του διά τον αγιασμόν των Σημαιών του Στρατού της Χώρας σας. Δι᾽ αυτού, ευλογών τον προστάτην της Βουλγαρίας αμυντικόν Στρατόν, κατεδίκασε την επιθετικότητα κατά άλλων λαών και τον συνεχιζόμενον πόλεμον εις βάρος της Ουκρανίας, γινόμενος ούτως άξιος του μακαρισμού του Χριστού: «Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αύτοί υιοι Θεού κληθήσονται». (Ματθ. 5, 9). Αλλ᾽ εκείνο το οποίον έστεψε την πολιάν κεφαλήν του ως άλλος στέφανος αγιασμού ήτο η πολλή και μεγάλη υπομονή του εν δοξολογία Θεού κατά τας σκληράς ώρας της πολυμήνου ασθενείας του. Ήκουε του Ιερού Χρυσοστόμου φθεγγομένου: «Ει σώμα ει Χριστού, φέρε τον σταυρόν» (Ομιλία εις Προς Εφεσίους Γ΄). Και τον έφερε γενναίως μέχρι τέλους! Κατά τον αυτόν Χρυσορρήμονα, η υπομονή είναι «η βασιλίς των αρετών, θεμέλιος των κατορθωμάτων, λιμήν ο ακύμαντος» (Προς Ολυμπιάδα, Επιστ. ΙΓ᾽). Από αυτόν τον ακύμαντον λιμένα της υπομονής αποπλέει ήδη με καθαρόν τον ποδήρη χιτώνα της Ιερωσύνης, ευλογεί το

προσφιλές ποίμνιόν του και την ηγαπημένην επίγειον πατρίδα του, κατασπάζεται τους αγίους Αδελφούς του Αρχιερείς, προχωρεί γαληνώς επ᾽ ελπίδι αναστάσεως και ζωής αιωνίου και ελλιμενίζεται από τούδε ασφαλώς εις τον εύορμον και ειρηνικόν ουράνιον λιμένα της Βασιλείας του Θεού! Τον πλούν του συνοδεύουν ο Άγιος Κλήμης της Αχρίδος, ο Άγιος Ιωάννης της Ρίλας, ο Άγιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης, του οποίου τα μουσουργικά ίχνη επιτυχώς εκ νεότητος ηκολούθει, και όλοι οι Άγιοι οι οποίοι ηγίασαν την γην της Βουλγαρίας, παλαιότεροι και νεώτεροι, μαζί με τον προστάτην του Άγιον Νεόφυτον. Τον προστατεύει η μητρική στοργή της Υπεραγίας Θεοτόκου και τον αναμένει Εκείνος, ο οποίος είπεν: «Επί τίνα επιβλέψω, αλλ᾽ ή επί τον ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντα τους λόγους μου;» (Ησ. 66, 2).

«Μακάριος ως αληθώς», Κύριε, «ον εξελέξω και προσελάβου» Αδελφόν και Συλλειτουργόν ημών Πατριάρχην Νεόφυτον! Δεόμεθά Σου εκτενώς: «Αυτός επί γης την ζωήν αυτού εδόξασας, αυτός και την έξοδον του βίου αυτού εν τη εισόδω των Αγίων, των απ᾽ αιώνος ευαρεστησάντων Σοι αξίωσον! Απόδος αυτώ του ποιμενικού κόπου μισθόν ευσεβή! Εισάγαγε αυτόν λαμπαδηφόρον εις τον ουράνιόν Σου νυμφώνα! Παράσχου αυτώ αγγελικήν παρρησίαν, ίνα ανεπαισχύντως παραστή τω απροσίτω Σου Θρόνω»! Ναί, Κύριε Ιησού Χριστέ, και «γενού παραμυθία των προβάτων Σου»! Αμήν!”

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Η Βουλγαρία είπε το «ύστατο χαίρε» στον μακαριστό Πατριάρχη Νεόφυτο (ΒΙΝΤΕΟ – ΦΩΤΟ)

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσκύνησε τη σορό του μακαριστού Πατριάρχη Βουλγαρίας Νεοφύτου

(Φωτογραφία: Νίκος Παπαχρήστου)